

গণপ্রজাতন্ত্রী

সংসদ

১

৬

கதைதயின் சுருக்கம்.

அம்பர்ஷ சரித்திரம்.

அம்பர்ஷ உபாக்யானத்தை தனக்கு விஸ்தரித்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்ட பர்ஷித்து மஹாராஜனுக்கு ககாசர்யர் தெரிவிக்கிறார்.

“வாராய் பர்ஷித்துமகாராஜனே! சூரியகுலத்து மன்னவர்கள் அகபுரியும் அயோத்தியா நகரில் அம்பர்ஷனைப் பெயர் கொண்ட ஓர் மன்னவன் மனுநெறி தவராமல் அரசாட்சி செய்து வந்தான். ஒரு-சமயம் துர்பிஷும் ஏற்பட்டு அவன் இராஜதானியில் ஜலம் இல்லாமல் போயிற்று. அதனால் மிகுந்த கவலையுற்ற மன்னவன் வசிஷ்டர், கௌதமர் முதலான மகரிஷிகளைக்கொண்டு அச்வமேதமாகம் செய்து தேசமெங்கும் சுபிஷ்டமாகச் செய்தான். பின்பு வரவா கிரமேண அவனுக்கு ஹரிபக்தி ஏற்பட்டு, தன்விடீ, மனையாள், பிள்ளை, சதுரங்க லைன்பர்கள் முதலியனதுகள் நச்வரங்கள் என்று அதுகளில் பற்றொழிந்து, கர்மயோகங்களால் பகவானை ஸதா சந்தோஷிப்பிவித்து, தனக்கு ஸமான சீலமுள்ள தன் மனையானுடன் கூடி ஒரு வருடகாலம் துவாதசீ விருதம் அனுஷ்டிக்க எண்ணங்கொண்டு, விதிப்படி அனுஷ்டித்துவந்தான். அப்போது முடிவாகிற கார்த்திகை மாதத்தில் யமுனை நதிக்கரையை யடைந்து அவ்விருத்ததை முடிக்க, மூன்று தினங்களும் உபவாசமிருந்து யமுனையில் நீராடி, அங்குள்ள யமுனைவனத்தில் ஸூய:பதிக்கு ஷோடசோபசார பூசைகள் செய்து, பகவத் பக்தர்களை பூஜித்து, கொம்பு மருக்குற் தம்பப் பூணும், குளம்புகளுக்கு வெள்ளிப் பூணும், மழுத் தட்டு சுவர்க்குபாணங்களும், மேலே பட்டு வஸ்திரங்களும் அணிந்த ஸாடவாகிய 3 கோடி தலையீற்றுப் பகைகளைக் கன்றுகளுடனும் காடவப்பாத்திரர்கள் முதலிய உபாணவமளேடும் நாடி மீடுவது

அபிபிராயத்திற்கு அவ்வமிட்டு அவர்களினுமிதையப் பெற்று தவா
 தசிபாணை செய்ய எத்தனிக்கும்போது, அவ்வாசனைப் பரிசீலிக்க
 வந்தவர்போல சூதாசனமாகிய தூர்வாஸமாமுனி அவர்கு நோன்
 டிவர்.

அவரைக்கண்டதும் அம்பரீஷன் மிக்க பக்தி விசுவாசத்துடன்
 எதிர்வெர்த்திபோய் அர்க்கியாதிதளைய சூழித்து, அவரை அமு
 துடன் அபிதியாக வரித்தனன். அவரும் அதனை அங்கீகரித்து
 சிறிய கர்மானுஷ்டானம் செய்து வருவதாய் அரசனிடம் உத்திரவு
 பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வாசனின் விருதபங்கம் செய்ய எண்ணக்
 கொண்டவர்போல யமுனையில்நீராடி மிகுந்த காலதாமதம்செய்தார்.
 அப்போது தவாதசி பாணைக்கு அவரை முகூர்த்தநாலம் மிசும்
 இருந்தநாளும், தூர்வாஸர் விரைவில் வரமாட்டார் என்று நோன்
 டியதாலும் அம்பரீஷன் மிகுந்த வருத்தமுற்று அவருள்ள பெரி
 யேய்த்தனைப் பார்த்து, இன்றையதினம் தவாதசி ஸ்வல்பம் இருக்கி
 றது, தூர்வாஸர் இன்னும் வரவில்லை. காலத்தில் பாணை தவாதி
 னால் விருதபலம் கிடைக்காத அதிதியை விட்டுவிட்டு பாணை எவ்
 விதம் செய்வது? என்று கேட்க, அவர்கள் அபிஷேக தீர்த்தமும்
 துளசியும் உட்கொண்டால் அதிதாநகிதம் என்னும் பாணையாகும்
 அதனால் அதிதியை அவமிதித்த நோஷம் அணுகாத; என்று
 உரைத்தார்கள். அவ்விதம் அம்பரீஷன் தூர்வாஸர் வருவதற்கு
 முன்பு அளவீ தீர்த்தம் உட்கொண்டான்.

உடன் அங்குவந்த தூர்வாஸர் அதை அறிந்து கோபம்கொ
 ண்டு அஞ்சலியஸ்தரைய எழிரில் நிற்கும் அம்பரீஷர் அஜனைப் பா
 ர்த்து "அடே அம்பரீஷா! நீ மிக விஷ்ணுபக்தி யுள்ளவன்போல்
 உன்னை எண்ணிக்கொண்டு என்னை அவமிதித்துச் செய்த தவாதசி
 பாணை பலத்தை இந்நோ காண்பிக்கிறேன்." என்று கோபாடபா
 ர்த்துடன் கர்ஜிக்கும் அவரைப் புணரிந்து 'ஐயா முனி சிரேஷ்டரே!
 யான் நன்கினை அவமிதிக்கவில்லை. தவாதசி ஸ்வல்பமாக யிருந்ததால்
 துளவீ தீர்த்தபானம்தான் செய்தேன்.' என்று எவ்வளவு சமாதா
 னம் செய்தும் தூர்வாஸர் அதை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் மகா கோபா
 வேசம்பொண்டு தன் மருடற்றிலிருந்து ஓர் சடைபய எடுத்த பூமி
 லடித்து ஓர் பூதத்தைப் படைத்து 'ஏ பூதமே! என்னை அவமிதிக்க
 யிருந்த இந்த அம்பரீஷனை கபளிதானம் செய்துவிட்டு வா' என்று

குலிந்த அடம்பீரன். பிரையமாவ ருத்திரனைப்போல் வரும் அப்
 பூதத்தைக் கண்டு பாவரும் கெட்டு அம்பரீஷன் ஓடுகிற தன்னை
 கறந்த: பத்தாக்கூடே. நியானம்செய்துகொண். திருந்தான். அப்
 போது பத்தவந்தலகு ஸனுப்பப்பட்ட கதர்சனம் என்னும் சக்ராயு
 தம் மோடி ஸூரயனுக்கு மேலிட்ட காந்தியுடல் புரப்பட்டு அந்த
 பூதத்தை எறிந்த பண்பம்செய்த பூதத்தை கிருஷ்ணத்த தூர்வான
 ஸாயும் தறத்திக்கொண்டு வந்தது. அதைக்கண்ட தூர்வானர்
 திடுக்கிட்டு கெட்கி 'ஓ! ஓ! இதென்ன! நம்காரியம் விஷ்பலமாயிற்று.
 இந்த சக்கிரம் நம்கமையும் சாம்பலார்க்கிவிடும்போ விருக்கிறதே!
 என்று பயந்தோடி, பூமி, பா தாளம், ஸ்வர்க்கம் முதலான இடங்கள்
 சென்றும் அந்த கதர்சனம் தன்னை விடாமல் தறத்தி வருவதைக்
 கண்டு, ஸத்யலோகம் சென்று பிருமம்மதேவனைப் பணிந்து ஸகல
 சங்கதிகளையும் தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டு பிருமம்மதேவுன் 'ஓ
 தூர்வாஸமுனியே பாகவதாபராதியாகிய உன்னை என்னால் இரக்சி
 க்கும்டியாது. என்னைப்போலொத்தவர்கள் பகவானுடைய ஆக்களு
 க்குக்கீழ்ப்பட்டவர்கள். இச்சகந்ஸினத்தி லுற்பவித்த ஆயுதங்களே
 எங்கள் கெட்கோல்கள். எங்களுக்கு இகாவதுகிய பகவானிடம்
 செல்லும்' என்று பிருமம்மனுறைத்ததைக் கேட்டு அவ்விடமிருந்து
 விறைவாய் காலையகிமி சென்று உமாபதியை சாணமடைந்து வந்த
 சங்கதிகைத் தெரிவித்து தம்மை ரக்சிக்குமாறு வேண்டினார்.

அதைக்கேட்ட நீலகண்டன் தூர்வாஸரைப் பார்த்து 'ஓய
 தூர்வாஸரே! பாகவதாபராதியான உம்மை என்னால் ரக்சிக்க முடி
 யாது. அந்த அம்பரீஷன் அகண்ட பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்தி
 பண்ணினவன், அந்த பிருமம்மத்தின் கண்டாவதாரமாக நானும்
 பிருமம்மதேவனும் ஓவிர்பவித்து கிறகில சமயங்களில் அவர் மாயை
 யால் மயங்கி கலங்குகிறோம். இவ்விதமிருக்க பாகவதாபராதியான
 உம்மை இப்போது இச்சக்கிரத்தினின்றும் கார்த்திட என்னால் முடி
 யாது. அந்த அகண்டமூர்த்தியையே சாணமடையப்போம்' என்றார்
 அதைக்கேட்ட தூர்வாஸர் தத்வமறிந்து பக்தவத்ஸலன் வசிக்கும்
 வைருண்டம் சென்று ஸன்னிதியில் பணிந்து தீனபந்துவைக்கண்டு
 'ஓ அச்யுத! ஓ அனந்தா! அடியார்க் கபராதியான அடியேனுக்கு
 அபயக் கொடுத்தருளவேண்டும். என்னை பண்பம் செய்யச் சீறிவரு
 கிற கதர்சனத்திலிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும்' என்று பிரார்
 தித்தார். அதைக்கேட்ட ஸூரிய:பதி அம்முனியைப் பார்த்து 'ஓ

தூர்வாஸமுனியே! யான் பந்தவதஸலன் ஈஹுநுதகாயத்தை ஒழி
 த்ற எய்னையே தஞ்சமாம-எண்ணினவர்களை விட்டு யான் பிறிவ
 நிலை, உத்தமகுணமுள்ள மந்தை நன் மல்குணந்தால் நன் நாயகனை
 வசப்படுத்திக் கொள்வதுபோல என்னிடம் கந்திரமான பக்தியுள்ள
 பந்தர்களுக்கு யான் எப்போதும் வசப்பட்டிருப்பேன். அவ்வித பக்
 தர்கள் ஹிருதயத்திற் யானும் என் ஹிருதயத்திற் அவர்களும் எப்
 போதும் வாஸமாய இருக்கக்கூடும். ஆகையால் ஓ முனிசிரேஷ்டரே!
 எந்த அம்பரீஷுனிடம் நீர் அபசாரப்பட்டீரோ அந்த பத்தன்தான்
 உம்மை இரக்ஷிக்கக்கூடும். யொழிய என்னால் முடியாது. அங்கே
 போம்" என்று மாதவ னுரைத்தார்.

அதைக்கேட்ட தூர்வாஸர், அம்பரீஷன் மகிமையை கங்குணர்
 நற்பூலோகத்திற் கோடிவந்து, அம்பரீஷன் தாள்களில் தஞ்சம்
 என்றடிபணிந்து "ஓ பக்த சிரேஷ்டரே! அம்பரீஷ மகாராஜனே!
 உமது அருமை யறியாமல் உலகெங்கும் ஓடியும் எனக்குக் கைகொ
 டிப்பாரற்று உமது மகிமையை ஸ்ரீய:பதியால், கங்குணர்ந்து உம்
 மைச் சாணமாக அடைந்தேன். எனக்கு நீர்தான் ரக்ஷகன். யான்
 செய்த தீங்கை மறந்து என்னைக் கார்த்தருள வேண்டும்" என்று
 துதித்தார். அதைக்கேட்ட ராஜன் அதிக தயக்கொண்டு அவரைத்
 தாரத்திக்கொண்டு வரும் ஸ்ரீமறரிசகரத்தை ன்துதிசெய்தார். அம்ப
 ரீஷன் ஸ்துதியைக்கேட்டு ஸூதாசனம் தன் ஒளியை உள்ளடக்கி
 தன் இருப்பிடம் சென்றது. ஸூதாசனம் மறைந்ததைக் கண்ட
 தூர்வாஸர் தான் புனர்ஜனன மடைந்ததாக எண்ணி அந்த ராஜரிஷி
 யைக் கண்டு 'ஐயா ராஜரிஷியே! இச்சக்கிரத்தினின்றும் தப்பிப்
 பிழைக்கும்படி உதவிசெய்த உமக்கு, யான், என்ன அளிக்கவேண்
 டுமோ அதைக்கேளுமென்றுரைத்தார். அம்பரீஷன் 'ஐயா பெரிய
 வரே!' எனது கோரிக்கை யாதெனில் யான் ஜலபாஸத்திடன்
 தங்களுக்குமுது அளிக்கக்கார்த்திருக்கிறேன். தேவரீர் அமுதுண்டு
 அடியேனை கிருதார்த்தனாகச் செய்தருளவேண்டும் என்று கேட்
 டார். தூர்வாஸர் 'இவர் சொல்லும் வண்ணம் கோளவிடில் சக்கிரம்
 மறுபடியும் வந்துவிடும்' என்று பயந்து 'இதோ அமுதுண்ண
 வந்துவிட்டேனென்று ஒப்புக்கொண்டு அம்பரீஷனால் கொடுக்கப்
 பட்ட உணவை புஜித்து அந்த ராஜனை ஆசிர்வதித்து விடைபெற்று
 சென்றார். அம்பரீஷன் பிறகு பாசனை செய்து விருத்ததை முடித்
 தான்.

ஆயின்கிண்கேரில் பூவிப்பிற்றது கந்தனம் செய்வார் தயிர் ஒரு
 சமயம் காரதர் வைருண்டம் சென்று பாவனைக் கண்டு ஓ பிரபோ
 மாராபனா! ஸருண்குரியான தவன்குருப பிரியமான இருப்பிட
 மெது? அதைக் கறவேண்டும் என்று கேட்டார் அறநகு பகவான்
 வண்ட சொன்னாரென்றால்:—

(5) ஸூாக்ய

நாஹம் வலாதி வெவகாஹொந யொநிஹுஹயொபாவன
 ஶிகா யசு மாயகெ தக்துபகிஷாதிநாராஷி

வரு காமம்மலாயி கைருண்டே நயோகிற்றகுதயே கவெளி
 மலி மத்யகதாயதா காயகதே ததரதிஷ்வாயிநாரக!!

(இ-ள்) வே. நாரதி வைருண்டம், யோகிகளின் ஹிருதயம்
 குரியமண்டலம் இவைகள் எனக்கு இருப்பிடமாயிருந்தாலும், என
 பகதர்கள் எங்கேயாவது கானம் பண்ணினால் நான் மேல சொன்ன
 இடமாகவே விட்டு அந்த இடம்பேரீய நின்றுகொண்டிருப்பேன். என்
 று சொன்னார். ஆகையால் சேதனர்கள் பகவதபஜனம் செய்வதா
 லை பரம்பாகவதர்களான பரஹலாதிகளை மமரித்துத்தான் பிறகு
 பகவானை பஜிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்களும், வந்த
 சேர்ந்த பஜனம் செய்கார்கள். அப்போது பகவத ஸாக்ஷாத்காரம்
 ஏற்படும். கலிற் பிரஹலாதாமசாகிய ஜகன்னாத நானின்பவர்
 ஹரிதாமிருக வாரம் இரண்டாவது ஸந்தியில் இதை வேறு வித
 மாக விசேஷமாக சொல்லியிருக்கிறார்.

(6) காம்போதி சாபு

|| ஹாதிநீஷ்டுதீ ||

ஶயிவாரோ ஶுஷி வாயுஹு - காலிதாஹெஹவ - காலிதா
 வாயுஹு - திஹவநிஹொ - நலிவநலிஹொ - வலிவநிஹெஹொ -
 ஸுஹவநிஹொ - தஹவநொநொ - மலிமலிஹொ - ஶுஶொ -
 யலொநாலிஸ - ஹரியஹொ - ஶாரஹொ - வஹொ - வஹொஹொஹொ
 மலிபரமஶ - தாதிபாடஹு குளிஹ வேருவ குளிஹ பாடஹு
 திஹவநிஹொ நலிவநலிஹொ வலிவநிஹொ மெஹொ
 ஶுஶொஹொஹொ திஹவநொநொ குளிமலிஹொ ஶாரஹொ
 தவகொலிஸ ஶரிவதோபா மாகுபஹு வகுபவதொளகே (ம)

32 (பார்) (முல்லை... உல) பக்தர்கள் யிருந்த ஆதாவுடனும்பதே
 ன்னென்று (பாழநூல் (குளி... நூல்) பகவான் அங்கு வந்தபின்
 வர்வென்று (புறநாடு... நூல்) பகவான் அங்கு வந்தபின்
 உட்கார்ந்தபாழநூல் (விருவ) பகவான் அதை நின்றுவிட்டான்
 தேழ்பார். (நிகரே) பக்தன் நின்று யாழநூல் (நலிவ) பகவான்
 நாதனம் செய்துகொண்டே தேழ்பார். (நலிதே) பக்தன் காந்த
 னுடி செய்துகொண்டே காணம் செய்தால் (வலி... மபா) பகவான்
 அவர்களுக்கு பிரதமியகூலாவார். (ஸ... நூல்) பக்தர்களுக்கு
 கலபான ஸ்ரீஹரியானவர் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைவிட்டு அதை
 நாழிகைகட பிரியாமலிருப்பார். இவ்வீத குணமுள்ள (ரம... தெ
 விசே) லக்ஷம்பதியின் இவகித முறியாமல் பாமாகள் இந்த பவசர்
 காந்தில் விழுந்த கலப்பயடுகிறார்களே! என்று தெரிவித்தார்.
 (உதலுமாயு:—பிரபுசாரியா சாதலபந்தில் படுத்திகொண்டு
 ம்மவான்பயித்தார். பகவான் உட்கார்ந்து கேட்டார். பண்டாரபுரி
 யில் புண்டரீகன் உட்கார்ந்து பஜித்தான். பகவான் ஒரு செங்கல்களில்
 நின்றுகொண்டு விடல் என்று பெயர்கொண்டு அதைக்கேட்டார்.
 பிரஹலாதா நின்றுகொண்டு பஜித்தார். பகவான் தூணிலிருந்து
 காத்தனம் செய்துகொண்டு வந்தார். நாதர் எப்போதும் காத்தனம்
 செய்து பஜிப்பார். பகவான் அவருக்கு எப்போதும் லாக்ஷாதகார
 தரிசனத்தை தருகின்றார். தலித. பாம்பாகவதான் என்றால் வாரி
 னுதே ஹாழவகாஸ - வாரிலூழல்கள் அதாவது ஏவர்களுக்கு
 மேல்பட்ட பகவதபக்தர்களே கிடையாதோ அவர்கள்தான் பாம்பு
 பாகவதான். ஆகையால் இந்த பிரஹலாத காத்தமுதலான பக்தர்
 களுக்கு மேல்பட்ட பக்தர்களே கிடையாது என்று நினையம் ஏற்
 பட்டது. இதற்கு உதலுமாயு:—ஒரு சமயம் நாதர் இவகிப
 பிரஸ்தம் போய் பாண்டவர்களைக் கண்டார். அப்போது நாதர்
 'ஹே தாமகந்தன, நீயும் உட்காரு. நீ ஒரு விதகன். (நலி... நூல்) பரு
 வீபதி) என்கிறபடியி விஷ்ணு அம்சமுள்ளவன். ஆகையால் நீ பெ
 ரியவன். நீ உன்னுடைய விஷ்ணுவனத்தில் கிடக்கவேண்டும்.
 அப்போது தம்புத்திரர் சொல்லுகிறார்.

புயல்-காவலியம் உலகம் உலகி தவெவ்நம் வாரியி
வீகொல்லன் கடுசொலுவெந் புகிநா வு வெய்யுதி வடுயூக
வகி தழிவெய்யுடி-நாஜாயநாபுடிசெ வகுண-ஓ வடி-நா
உலகெவெவாடவள்ள வலகிகுபீய ஹுடிபெ கூடுதாயிகி கி வாரி

பிருதவி தாவகியம் மஹநவ-மஹதி ததவேஷ்டனம் வாரிதி:
பிதோஸென் கலசோத்பவேனமுனிநு ஸவ்யோமனி கதயோதவத்!
ததவிஷ்டோ தனுஜாகி காததமனே பூர்ணமபதம் காபவத் தே
வோலென் வஸதிதவதீய ஹருதயே த்வத்தோதிக: க: பா:

'ஐயா நாரதயே! இவ்வுலகில் எல்லாவற்றிற்கு பெரியது பூமி.
அதிலும் பெரியது இந்தப் பூமியைச் சுற்றியிருக்கும் சமுத்திரம்
அதற்கும் பெரியது அந்த சமுத்திர ஜலத்தைக்குடித்த அகஸ்தியா
அவரினும் பெரிது அவரை நகூதா ரூபியாக வகிக்கும் ஆகாயம்.
பலிசகர்வாதீதியை நிகரகம் செய்த விஷ்ணுவின் ஓடிக்குச்சரியா
காதது அந்த ஆகாசம். ஆகையால் ஆகாசத்தைவிடப் பெரியவர்
ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு. அந்த விஷ்ணு தங்கள் மனதில் வலிப்பதால்,
தங்களுக்கு மேல்பட்ட பெரியவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள்' என்று
தெரிவித்தார். இந்த விஷயத்தையே ஸர்வகதியின் அம்சமாகிய
ஞானவைபிராட்டி ஒரு அகவல் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்:—

அகவல்.

- பெரியது டேடில் எரிதவழ வேலோய்
- பெரித பெரித புவனம் பெரித
- புவனமோ காண்முண் படைப்பு
- காண்முனோ கரியமா லுந்தி வந்தோன்
- கரியமாலோ அலைகடல் னுயின்றோன்
- அலைகடலோ குறுமுனி கையி லடக்கம்
- குறுமுனியே கலசத்திற் பிறந்தோன்
- கலசமோ புலியிற் சிற மண்
- புலியோ அரவினக் கொரு தலைபாரம்
- அரவோ உமைபவன் சிறு விரல் மோதிரம்
- உமையே- யிறையவர் பாரத் தொடுக்கம்
- ஐறையவரோ தொண்ட ருள்ளத் தொடுக்கம்
- தொண்டர்தம் பெருமையைச் சொல்லவும் பெரிதே,

என்றபடி பவத் பத்தர்களின் பெருமையைச் சொல்லுவது மிகவும் அரிது. பவவான் மேல்பட்டவராயிருந்தும் பத்தர்களின் நோக்கமறிந்து அவர்களைப் பெருமைப் படுத்திக்கொண்டு வருவார். அவர்களின் பக்கமிருந்து, அவர்கள் சொல்படி நடந்து, அவர்களுக்கு எவ்வித தீங்கும் வராமல் பாதுகாப்பார். அவர்களுக்குச் சென்ற விடமெல்லாம் ஜெயமே ஓழிய பராஜயமே கிடையாது என்பதை பிஷ்மர் மகா பாரதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

அவ்வெஷாஹம் ஜிபவெஷாஹம் காஹவெஷாஹம் வாராஹவி :
 யெஷாஹிஷ்வாஸ்யாஹிஹி ஹிஷ்வெ ஸ்வெஷிஷிஷி
 ஸாபந்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராபவி
 யேஷாமிந் தீவாஸ்யாமோ ஹ்ருதயே ஸம்பாதிஷ்டத!

(இ-ள்) எவர்கள் கீலோத்பல தளம்பேர்ன்ற மேனியுடைய பகவானை தியானத்தினால் ஸாஷாத்தகித் திருக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கு கீனைத்தெல்லாம் கைகடும். அவர்கள் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்புதான். அவர்களுக்கு அபஜெய மென்பதே கிடையாது. என்று சொல்லியிருப்பதால் அந்த பாமபாகவதாள மூலமாகத்தான் நாம் இந்த அகண்ட ரஸத்தை அனுபவிக்கவேண்டும். அவர்களிடம் நாம் பாமபக்தியுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். அவர்களிடம் அநாதரவும் அலக்ஷ்யமும் தவேஷமும் கூடாது. அப்படி யாவாவது செய்தால் அதனால் அவர்களுக்கு ஒரு குறைவும் கிடையாது. மேலே சொன்னபடி அவர்களுக்கு எப்போதும் ஜயந்தான். ஆனால் அவர்களுக்குக் கெடுதல் விளைப்பவர்களுக்குக் அந்த கெடுதல் உண்டாய்விடும். அது மறறெந்த தெய்வத்தினிடம் போனாலும் தீராத என்பதற்கு திருஷ்டாந்தமாக கீழே சொன்ன பாகவதர்களில் ஆறாவது பக்தரான அம்பர்ஷி விஷயத்தில் துவேஷிக்கொண்ட தூர்வரஸர் கஷ்டப்பட்டு கடைசியில் அவனாலேயே காக்கப்பட்ட அம்பர்ஷி பாக்யானத்தை என் புத்திக் கெட்டினவரை சொல்லலாமென்றார் மித்தேன். கரும்பு தோணலாயிருந்தாலும் ரஸம் மாறாததுபோல நான் சிற்றறிவுள்ளவனானாலும், பவவத குணத்திற்குள்ள பெருமையைக்கொண்டு சபையிலுள்ள பெரியோர்கள் இதைக்கேட்டு கௌரவிகக் கெட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுபம். சுபம். சுபம்.

நாமஸித்தாநந நிருபணம்
 முற்றுப்பெற்றது.

செய்யும் தாய்... (faded text)

அம்பர்ஷ சரித்திர நிருபணம்.

செய்யும் தாய்... (faded text)

(1) கலே நக மீ...

பரிசீலித்த மஹாஜன க்காசாயாரிடம் கேழிகுருள்.
[வரித்திரசு] நாலாமடுகுடம்பர்ஷேது விவ்முபாஸ்கொ
கயம் நவஜதெ தலிந வஃ விஸுரகொ 221 [கறுவகொ]
காய்கஜெம்பர்ஷேது விபாஸப: கதாஜயபூத்
மததநஜஜதேதஸ் மிவ்வதவிஸ்தாதோமம்!!

(இ-அ) பரிசீலித்த மஹாஜன க்காசாயாரிடம் கேழிகுருள்.
[வரித்திரசு] நாலாமடுகுடம்பர்ஷேது விவ்முபாஸ்கொ
கயம் நவஜதெ தலிந வஃ விஸுரகொ 221 [கறுவகொ]
காய்கஜெம்பர்ஷேது விபாஸப: கதாஜயபூத்
மததநஜஜதேதஸ் மிவ்வதவிஸ்தாதோமம்!!

(இ-ஆ) பூமிபிண்டன் மிக்கசு திறப்புவாயந்த அயோத்திமாநக
ரந்தை குரயருலத்தி வுதித்த அம்பர்ஷனென்றும் சகீரவாததி
பூமிநிலுள்ளோர் மெச்சுமபடி பரிபாலித்தார்.

(வசனம்) ஏறஞல மகலரும் அம்பர்ஷனைக் கொண்டாயினுர்க
ளென்றால், அந்த சகீரவாததி மடகீதி தவராமல் அகப்பிரிந்து
வருகலாததில் ஒரு சமயம் தன் தேசத்தில தாபிகூழ்வகத்து.
அப்போது எவ்வித பரிஹாரத்தாலும் அந்த பஞ்சம் விலகாமல்
வளிவடாதி முனிவர்களால் நடத்திவந்த அளவமேத யிரத்தால்
தாபிகூழ் பிலகிற்று. அதைப்பார்த்து இந்த யாகத்திற்கு தெய்வ
மாதிய சூமீம்சாராயணனே ஜன்மசாபவயத்தைக் கொடுத்த அனுக்

கிர்ஹம் செய்யும் முந்திச் சற்று தன்மனதில் நிர்மாணம் ஏற்பட்டு, சிப்பியே துக்கியவதற்கந்தியில் சிப்பிட்டவாசிரிஞ்சுந்தாஸ் என்பது பத்தி பண்ணி வந்தாளுள் குடியாகும்.

(3) பியாக் ஸாகி சூதி

சசித்தமந்துலக லேந்திரபமுலதோ ஸ்ரீபதி பாதமுதஞ்சி:

தத்யமொகிஷிஷி தபக்தியேஸைது பத்தாஷுருணி மெய்யிருதி.

(இ-ள்) அந்த அம்பர்ஷாஸ ஸிலை இத்திரியங்களையும் தன் மனதுக்கு வசப்படுத்தி, அந்த மனதை ஸ்ரீபதியின் பாதத்தில் கிருத்தி, தத்துவமுணர்ந்து தனக்கு பவதகிருதை கடைப்பதாக்கிக் கிரயணுதி நவவித பக்திகள் செய்துவந்தார். எப்படி பக்திபண்ணினுரென்பதை ஆந்திரபத்தியத்தில எழுதியிருக்கிறார்.

(4) ஸீஸபத்யம்.

சித்தமபு மதரிபு ஸ்ரீபாதமுலயந்தி பலசுலு ஹரிசுண பட்மமந்த

காமுலு விவாணமந்திர மாஜ்ஜனமந்த சர்வணமுலு ஹரிசுதாசர்வணமந்த ச்ருபுலு கோவந்தருப வீக்ஷணமந்த சிரமுசேவ நமக் கிருதஸந்த பதமுலீக்ஷாகேஹ பரிவர்பணலந்த காமப்புச்சகரி கைகர்யமந்த ஸங்கமச்யதருணஸங்கமந்த காரணமன்-ராரிபக்தாக்கிரி கமலமந்த ரஸநதனலீதபக்ஷணமந்த ததுலபுண்யஸங்க துலயந்தயாராஜ சர்முணகு

(இ-ள்) அந்த அம்பர்ஷாஜன சித்தம் பவத பாதத்திலும்,

வாக்கு ஹரிசுணங்களை படிப்பதிலும், கைகள் பெருமாள் கோயில் பெருக்குவதிலும், காதுகள் ஹரிசுத கேழ்ப்பதிலும், கண்கள் பகவானை தரிசிப்பதிலும், தலைகேவமுத்தியை நமஸ்கரியப்பதிலும், கால்கள் பவதாலயத்தைச் சுற்றுவதிலும், இச்சை பவத கைகர்யத்திலும், சோககை ஹரிபக்தா விடத்திலும், மூக்கு அடிவார பாத ஸூரியை முகர்வதிலும், காக்கு பவதபாது தாஸியை ஆண்பதிலும், மிகுந்த ஆசைபோடு கூடியிருந்தது இவ்விதம் பக்தி பண்ணினதால் அந்த ராஜனுக்கு நாளுக்கு நாள விராசியம் மேலீட்டு, இன்னம் எப்படி பக்தி பண்ணினுரெனருல்: -

(5) தன்யாசி ஆதி

ஸ்ரீஹரிபாத பதமமேகதியரி சித்தமுல நிர்ணயிஞ்சி (ஸ்ரீஹரி)

விராஹத கஜரயபதா ஜனனு நவ வெட பாதளி கிருபகிசாமணியே

சிஞ்சி (ஸ்ரீஹரி)

(1) ஸம்சயமுபரி ஹரிஞ்சேபா ஹம்ஸுலதோகடி, கம்சாரிராம வாலாவமுததோ ஸம்ஸுபந்தன, தந்தருலத்தூசி (ஸ்ரீஹரி)

(2) மாய்யுடநய்யே மாயலேதய்யே மாய்முவிதா ஹரிநாமமுபாயடி, மாதவுடேதத கிஷ்டபந்தவெனி மனஸுலோஸ்திரமுத கோரியடி (ஸ்ரீஹரி)

(வா.) அந்த அம்பரீஷாஜன் ஹரிபாதமே தனக்குத் தெரியும் மற்ற, ஐந்தாசாதிகள் தன் பித்தேடு வராதென்றும் நிச்சயித்து எல்லா சந்தேஹத்தையும் நிவர்த்திக்கும் பாமஹம்ஸுருடன் கூடி ஹரிநாமமாகி சத்தியாலஸம்ஸார பந்தத்தை அருத்த மாயனாகவும், மாயையற்றவனாகவும் லஜைஐவிட்டு ஹரிநாமத்தையே பாடிக்கொண்டும் மாதவனே தன் பந்துவென்றும் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தான்.

(வா.) இவ்விதம் பக்திபண்ணும் அம்பரீஷன் ஸ்ரீஹரியின் பூரண உட்கூத்தலாகேரி ஓயாமல் செய்யத் தொடங்கினார் என்பது என்றால்:—

(6) ஹாமவத ஸூாக்யம்

(1) ஸஜேஸாஸெயெ ரயிபஜஜீஸாரம் சிஹாவிஹாசு க்யாவலி காம் மகசுதினெண்டி கடுதவ்விஹாவித மௌகரோஷிவி யந ந்யூலிஸூரகலெஸள ஸாரஸூகீம்

(2) ஸூஜெஹஷா தாரெஷா ஸுஸெதஷா வஸ்யாஷா சிஜேரூத சூயுஷ நவாஜிவந்திஷா சுகூயுஷூரஹாணாயுயாஷி ஷநககொஸெஹூ கரெரடிஷநூகீம்

(1) ஸஜேஸ்வமேதா தியக்ஞமீசுவரம்மஹாவிபூதயாபரிதாஹதகநிணை தைநாவலிஷ்டாலிநெனதமா திபி: தந்தவ்யபிஸ்ரோ தமஸௌளரஸவ தீம்

(2) க்ருஹேஷா தாரேஷா ஸுஸேதஷா பந்தஷா தவிஜோ தமஸ்யந்தனவாஜி அக்யவவஸ்தாரபாணயுதா திஷ்டவந்திரோசேஷவகரோ தஸம்மீம் [பக்திவ-

(வி.) அந்த அம்பரீஷன் னால்வதி நகிக்ஷரயில் வஸிஸ்டாதி க்ருக்கும் பூர்வமாக தகூதிணைகொடுத்த ஆரம்பித்த அசுவமேத ஸாரந்தால் பரவா டுக்குத் திருப்பிசெய்ததால் கவராக்யம் மேவிட்டு

தன் வீடு, வீட்டுக்காரி, பிள்ளை, பந்த, மித்திரன், சடங்களை
 உயம், ஆடை, ஆபரணம், ஆயுதம், பொருள் முதலியன அரிதரிய
 மென்று நோன்றி, அருளில் பற்றொழிந்த எப்போதும் பவந்
 தியானத்திலேயே ஆழ்ந்த சிந்தனுகளையாவே இருந்தார். அம்ப
 றீஷன் சிந்தனைபாடுதையாற்றி பவநான்களையெய்தாரென்றால்.

(7) ஊழ்வக ஸ்ரோது

தவ்யா ஷாஸ்திரிஸூக்யம் வ்யக்யதீக வ்யாவஹா
 வாகாந்த ஹதிபொமெந ஸ்யுதொஹ்தாஹிரகூணம்॥

தவ்யமா அதாத்ரி:சசக்சம் ப்ரத்யகே பயாபதநம்!
 வகாந்தபத்தியேவேன ப்ரீதோபிதாபிரகூணம்!!

(இ-ள்) பாமைதாத்தியான அம்பர்ஷனிதம் ப்ரீதியுடன் ஸ்ரீஹரி
 யாதுவர் சித்தருக்களானும், மறந் எங்காரணத்தாலும் யேப்பமும்
 ஸகல ப்யத்தையும் நிவர்த்திக்க வல்லமையுள்ள தன் சதர்சனமென்
 னும் சக்சிராயுத்ததை அந்த அம்பர்ஷரானுக்குக் கொடுத்தார்.
 அதனால் அந்த ராஜன் விசாரமற்று பகவானை எப்படி தயானம்
 பண்ணிவந்தா சென்றால்:—

(8) காட்டைகுறிஞ்சி-குபகம்.

ராஜாஇடமில் ப்ரோவகன்னு ராஜீவரகூவேகமே (ராஜா)
 மாஜககிண்டேவேரி நம்பிகாஹ வேரேலேது (ராஜா)
 (சரணம்) பதிதபாவன பத்தபாலன கதிநீவேயரி வேடிதி
 கூபிராஹித பதவிசிசி வேகமே தேவதால- ரிசாவமி (ராஜா)

(இ-ள்) ஹே ராஜீவரகூ, இங்கு வேகமாக வந்து என்னைக் காப்
 பற்றறம். ஏ மனமதஜக, தன்னைவே நம்பியிருக்கிறேன், ஹே
 பதிதபாவன, பத்தரகூ, தன்னைவே கதியாக நம்பிய தாஸனன்
 அடியேனுக்கு நித்யமான பதத்தைக் கொடுத்தாள்வேண்டுமென்று
 னதா ஸ்ரோத்திரஞ் செய்து வருவார். பிரகு, அம்பர்ஷன் தவா
 த்ரி விருநானுஷ்டைததால் பவநன் ரொம்பவும் திருப்தியடைவா
 ரென்றும் விஷயத்தை அறிந்து என்னசெய்தாரென்றால்,

(9) சூர்யா.

கந்ததொயி நீலவகுநெயுநா -
 ராடுவமுணாடுவெயு ந.தநவஸ்திதொவநு|
 ஜநவிலுமூவா வாரிடுவெநு -
 வநஜும ஹதிதொஜூடூஸீ வுதடுவெவநு||

தனதோடிநீடவலநெயுநு - ரூபகுணுடயைநதநஸ்திதோடன்
 ஜவியுடாசரிஞ்சென் - கனமுக்கபத்திதோதவாதசி வருதம்பெடன்:

(இ-ஸ்) அந்த அம்பரீஷ மஹாசாஸின் தன் தோழரோடும், தன்
 பட்டாணியோடும் மிகுந்த பத்தியுடன் துவாதசீவிருதம் ஆரம்பி
 த்து, பிரதி மாதத்திலும் தசமியில் ஒருவேளை போஜனமும், ஏகா
 தசியில் சுத்தோபவாஸமும், துவாதசியில் காலேஸ்காரம், ஜபா
 னாஷ்டாபைம், பகவத்பூஜை, பாகவதாராதனை செய்து, துவாதசியிரு
 ப்பதர்க்குள் அடியார்களுக்கண்மமிட்டு நானும் துளளீ தீர்த்தத்தா
 டன் பாயணைசெய்து வருவார். இவ்விதம் பாயணைசெய்வதிலும்
 சில விசேஷ நியமங்களுண்டு அது என்னவென்றால்:—

(10) பராசாஸமிகுதி கலோகம்.

சுமஸ்யுஸாகம் துஹலீ யாதீ மஹிபாயாஷுதகீ|
 யசுசுகுக்ஷேள நிவஸதிதசுஸுநிஹிதொவாரிடு||

அகஸ்தயசாகம் துளளீ தாதீரீ பலமதாசயுத:
 யதாசுசுக்ஷேளநிவஸதிததாஸகநிஹிதோஹரி:

(இ-ஸ்) துவாதசீ பாயணை செய்த எவர்கள் வயிற்றில் அகத்திக்
 கீரை, துளசி, நெல்லிக்கனி, ஹரிநாமம் இவைவாஸிருக்கின்றதோ அவ
 னிடம் ஸூஹரி ஸாக்ஷாதகரித்திருப்பார் என்று சொல்லியிருப்பதை
 அறிந்து, அம்பரீஷன் அவ்விதமே பாயணை செய்துவருவான்.
 பிறகு, அம்பரீஷன் துவாதசீவிருதம் முடித்தான், எப்படி வென்
 றால்:—

(11) மத்தியமாவதி, சூதி.

(1) ஐடாஹுஷுதகீஸுலியா - வுதகாஹுஷுதகீ (ஐடா)
 சிஹிதடுகிள - காதி-கிரோஸிதா (வுதகா)

பயாஸ-பி-சரிபாஸ-பி

பார்வாஸ-பி-சரிபாஸ-பி ரக்னிவாஸம்புன்குள்!

(10-ள்) வேதம், உபரிஷத் இரகர்த்தவக்சி கச்சு உபதேபிசெ வல்வவாயும், தயனியாயும், யோகிகளுக்கு சிரோஷ்டசாயும், சூரிய சைபோலுள்ள தேஜஸ்ஸும் உள்ளவராயும், உள்ள பிரமணரான தூர்வாஸ மஹரிஷி அம்பரீஷனருகே வந்தார்.

(14) ஸவ்வாய், உடதாளம்.

வஜ்ரிந சோகிவரிந - செலுமாநெ செலுதி - வகதஜி-கொ
 க்ஷேபிஷி - செலுககொ திஜெ - யநூ செலும - ஹஜி-வ
 வகநெநிவெலுமா | சுநிவெயிநசூ - சநசூ-நகவெலுமி -
 தககிஷி சிதகி தாகாவிஷி - ஜகசூ-ந ஹாநசூ-ஜெவி யூ-ந
 சோமா வெலுஜூ - வெவாநா நூ-வெ வசியசூ-கொ||

வச்சின முனிவரின் மெச்சகரணெம்ரொத்தி வந்தஸமுதோ க்ஷே
 மமத்திதி மெச்சிக நோசிசே யன்னமுமெச்சக புஜிஞ்சவலனெனி
 வேடகா அனிவேடினமுனி மனமுனரப்பொகி தனகிதி மந்தமனி
 தாகாளிநி ஜலமுனஸ்துனமுஜெனி தயான்முசு ப்ரொத்தயோ
 வகநன்டே ஸமயமுலே!

(11-ள்) அந்தராஜன் வந்த தூர்வாஸமுனியை மஸ்கரிதத, பிரிய
 மாக குசலபாசனஞ்செய்து, 'நாங்கள் என்னோடு பாரணை செய்ய
 வேண்டுமென்று' அழைக்க, அதற்கு அவர் ஒப்புக்கொண்டு யமுனை
 ஜலத்தில் நீராடி, அங்கு ரிஷ்டையில் உட்கார்பது வருவதற்கு தா
 மஸமாடவுடன் அம்பரீஷனருடன் இவ்விசையதாரென்றால்,

(15) தசுசி, சூதிதாளம்.

விவவிவெநா ராஜூ - விவாயு-வ நயூ-ம (வி)
 வ்யாஹணா திகுரி - வாய்கு-நாயி (வி)
 சுஜூ-வ தாஹி - யநூ-வ்யாஸவெலும -
 க்ஷுநகநயூ-வி - க்ஷுய்யு-நெயி (வி)

பிலபிச்சோ ராஜூ கிபுதலநெப (19)

பாமமனூபிசாம பாநருநோடி (19)

அஸமநுதவரதீ பாடனஸேயு-
 ஸ்பபநேபி வஸ்பமய்யதேயனி (19)

(15) அம்பரீஷன் சித்தவாங்களை உப்பிட்டி சைபகட்டி,
அந்த தவாதரி சுவல்பமாயிருத்திற து பாரண செய்வேன்
மெய்யுள், பிரமணம் யமுண்டிக்குப் போனவர் வரவில்லையே என்ன
செய்யலாமென்று கேழ்ந்திருள்.

(16) இத்தந்தாதி, தோடி.

நீரூஜொழி ராவாயா சூகிராய|

வினாககிஷிவடி க்ஷு ரிபி|

சிபரெட்டோ ஸ்வமெனென நு வ்யாயுராரா|

மெய்யுள் நீரூ விவரமோ தோடி ராஜா|

நீருஜொச்சி சாடயா முனிராயா|

சிவந்தவாதரி அலபுமாயா|

சிவமெய் து ஸ்வமெனென புதுவாரா|

நேசியிரு விவரமோ தோடி ராஜா|

(16) ஓ விதவாங்களை! நீராடப்போன அந்த தாவாணின்
ஈழ்வாங்களை, (சிவந்த) தவாதரிபாச நந்த கார்த்திகை கல்லதவா
தரிபோ சுவல்பநாழிகைதானிருத்திறது, இதற்குள் பாரண செய்
யாவிட்டால் நியமணம் தப்பிப்போகும். அதிதி வராமல் பாரண
செய்யவும் கூடாது, இதற்கு என்னசெய்திறது என்பியமம் தவராம
விருப்பதற்கு நீங்கள் ஒரு யோசனை சொல்லுங்கள் என்று அம்பரீ
ஷன் விதவாங்களைிடத்தில் கேட்டபோது விதவாங்களை என்ன
சொன்னார்களென்றால்:—

(17) தொகடி.

ஊவலா கெவெ நாயகாரூவகைந்து வாரணா|

குமாரஹக்ஷணம் விபூ சுரிதாநுரி தண்பக||

அம்பனா கெவலே காதகுருடிவதவந்த பாரணம்

துறாய்ப் பண்பணம் விபூ அநிதாநிதகுசயத்

(17) ஐயா ராஜனே! தவாதரி யிருப்பதற்குள் துளசி, லாச
கிராம நிர்ந்தந்தை சாப்பிட்டால் பாரண செய்புலன் வந்துவிடும்
இப்படி செய்வதை பெரிபோர்கள் அநிதாநிதம் எப்பார்களை சாப்
பிட்டதாலும், சாப்பிட்டாததாலும் நிறந்திருந்த, இப்படி செய்ய
மெய்யுள்.

(18) சூர்யா.

கிவிவியா தூவதி ரயசீ-ம்
 ஜெலெ தவ்வாவாரணயு-நது)
 சூ-திராககெடி-ரா-ஜ-கு-வி சூ-கூ-வி-த
 கிஜவாவாணி வலுவூ- ண-மூ-மூ-நு||

அகிவிவியா நரபதி ரயநூக
 ஜேலேநம்பு பாணயுன
 முனிசாககேஜருஜுகி முருளித
 கிஜபாணி பலலவுண்டருகன்!

அதைகேட்டு அம்பரீஷன் அதிவிசுவாய னானகிராம தீர்த்தத்
 தால் பாணசெய்து, தூர்வாஸர் வாகவகோக்கி, அஞ்சலிசெய்த
 கையுடன் எதிர்பார்த்தார். அப்போதிரும்பிவரும் தூர்வாசர் அம்ப
 ரீஷன் செய்த பாணை அறிந்த, மஹா கோபத்தோடு இராஜனை
 யிறட்டி சொல்லுகிறார்.

(19) அடாண, ஆதி

யாரென்றென்ன சினைத்தாய் அமரோசன்போல்
 மதம்பிடித்த (அட்டபூபாலா) (யாரெ)

(1) பார்த்திவனே என்னை பாணைக் கழைத்ததும்
 தீர்த்தமாய்க் கான் திரும்பிவரும் முன்னே,
 கோத்தியாய் சீருண்டு சிவமத்தை முடித்தாயார,
 தீர்த்தியை யிதோகான் கறக்கிறேன். பாடா (யாரெ).

(2) வாஸவனென் மாலையை லேசாய் சினைத்ததற்கு
 மோசம் வந்ததே அவ்வப்பதிகு
 கேசவதானென் றுசை வைத்தேனடா
 பேசாமலிருந்தால் பதைக்குதே வெஞ்சம் (யாரெ)

அவதாரிகை.

இவ்விதம் தூர்வாசர் கோபப்பெண்டு நன் பணகை சிலையி
 த்து, நன் ஐடையிலிருந்து ஒரு பூர்த்தை உண்டுபண்ணி அம்பரி
 ஷனை சொல்லும்படி ஆர்ஞ்சுபித்தனுப்புகிறார்.

(22) ஸ்ரோத்ய

வழிவழி ஹ்யத்யாசாயாம் வுஸுஷெண மஹாத்மகா
 ஷடாஹக்யத்யாங்காம் வகும் சூய்யாஹி திவவாவகஃ

பாகிஷ்டம் பிருத்யாசாயாம் புருஷேண மஹாத்மகா
 கதாஹகிருத்யாம் தாம்சகாம்-சுருதாஹி திவவாவகஃ

(இ-ள்) பக்தர்களை காப்பதற்கு பகவானால் அனுப்பப்பட்ட சக்
 கியாயுதமானது கோபத்துடன் சிறிவரும் பாம்பை நெருப்பு கொ
 ளுத்தவகைப்போல், அந்தபூதத்தை பஸ்பம் செய்துவிட்டது, பிறகு
 மகா கோபிபான இந்த தூய்வாஸி இன்னம் ஏதேனும் விஷமம்பண்
 னுவாரி. ஆகையால், இவரை கொளுத்தியிடுவோமென்று இவரைத்
 தூத்த ஆரம்பித்தது.

23. கானடா-தாளம்-ஆதி.

ஸ்ரீபஞ்சகிரம் சிறுவதைக்கண்டு சாந்தநில்லாமணி சலிக்காமல் மொண்டு
 கோபத்தையொழித்து உபஜலம்சென்றும் தாயந்திராமலே தானியெங்கும்
 காக்கவாசுதலம் மேலுலகெங்கெங்கு காடிநாலும் விடா நாதன்வாழியைக்கண்டு
 லோகத்திபடைக்கும் பத்மஜகிருக்கும் கோக்கந்திரித்தவர் பாதம் பணிந்தார்

வசனம்.

தூய்வாஸி கொபுத்சென்றும் சக்கிரம் தூரத்திவருவதைக் கண்டு
 பயந்து, ஸத்யலோகம் சென்று பிரம்மவிடம் ஸதுதிக்கிறார்.

24. சுருட்டி-ஆதி.

பாலய பிரம்மதேவ் பிதரிஹாகதம் (பாலய)
 லீலநீரத தேஹ பக்தாரிமம்சி ஹீனம் (பால)
 கனிகவாஸக கலிதஸகலஜக
 கந்திதமுளிஜக கமாயித்வாமரிசம் (பால)

(இ-ள்) ஐயா பிரம்மதேவனே, யான் புத்தியின்றி லீலமேகச்யாம
 னன் பக்தனான அம்பர்ஷுனிடம் அபசாரப்பட்டேன், என்னை ஹரி
 சக்கிரம் தூரத்திக்கொண்டு வருகிறது; அதனால் பயந்து ஒடிவருகி
 மேள், என்னை இரகசிக்கவேண்டும் ஐயா தாமதாபூவை பிடமாச

உடையவரே! உலகத்திற்கு சிருஷ்டி செய்தாவே, எப்போதும்
நிஷிஷ்டைடன் உடி பிரம்ம விசாரணை செய்கிறவரே, தங்களை தஞ்ச
மாக அடைந்தேன் என்று ஸ்துதித்த, பிராந்தித்தவர்.

அவதாரிகை.

அநாத்வேட்டு, பிரமதேவன் தூர்வாஸரிடம் என்ன சொன்ன
ரென்றால்:—

(25) ஸ்ரோக்ய

நாலாமதகத்யொ விஷ்டு ஹக்யெஷ்டொ நூவொக்யு:
கல்யூராவராய் ஹவலிக்ஷரிதொ மஹஜ்ஜிஹ்||
நாபாகதக்யோ விஷ்ணுபக்தச ரோஷ்டோந்ருபோததம:
தஸ்யாபாதிபவஸிதவமிதோக்சச தூரத:

(இ-ள்) ஓ தூர்வாஸரே! நாபாகன் குமாரனான அம்பரீஷன் விஷ்
ணுபக்தசிவாமணி, நீர் அந்த பக்தரிடத்தில் அபாயத்தினை செய்கவா
ரீர், உம்முடன் பேசினாலே அந்த விஷ்ணுசக்திரம் என்னையும்
பஸமம் செய்தவிடும், நீர் இவ்விடம் நிற்கவேண்டாம், வேறிடம்
செல்லும் போமென்றார், அதைக்கேட்டு தூர்வாஸர் ரொம்பவும்
பயந்து, கைலங்கிரி வந்து சங்கரனை துதிக்கின்றார்.

26. சங்கராபரணம் அடதாளம்.

பொன்னார் மேனியனே புசித்ததோலை யரைக்கிசைத்த
முன்னார் செஞ்சடைமேல் மகிழ்கொன்றையணிந்தோனே
மன்னே மாமணியே மழப்பாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னையுள்ள யல்லாளினி யாரை நினைக்கேனே.

வசனம்.

இவ்விதம், தூர்வாஸர் ஸ்துதிக்கும்போது சங்கரன் திருப்பி
புடைக்கி, ஓ தூர்வாஸரே! எனக்கு வந்திரீர்வந்த விஷயமென்ன
என்று கேழக்குடிபோகும் தூர்வாஸர் கடந்ததை சொல்லி இந்த
ஹரிசக்தித்திறிந்து தன்னை காரங்கவேண்டிமென்று பிராந்தித்த
அடன் சிவபெருமான சொல்லுகின்றார்.

வதற்கையானே ஜிதன் தாவன்னினு தப்பாதமுலே பதிதஸ்ஸவேபத:
குறாச்யநாகந ஸதிப்பவிதபாயே சமுநாஎஸ்மாமவ விசவபாவன
புருடதாதே மலிமாணுபவமுகுதம் மயசகம்பினத் பரிபாணுமிய

(இ-ஊ) அந்த தூவம்ஸமுனி நிகரந்த சுகிராயுதஜ்வாலையால்
கொளுத்தப்பட்டு, கடுக்கத்துடன் வைகுண்டபதியின் காலடியில்
விழுந்து, ஹே அச்யுத்! அனைத்து சாதுக்களின் விருப்பத்தை பூ
ணஞ்செய்யும் பிரபோ! ஹே விசுவபாவன, குற்றவாளியாகிய என்
னை, பிராச்சிக்கவேணும், தங்கள் மலிமை அறியாமலதங்கள் அடி
யுருக்கு யான செய்த அபாரதத்திற்கு மன்னிப்பு செய்யுங்கள்,
தஞ்சென்பெயரை சொன்னால் மத்திரத்தில், காசத்திலிருப்பவனும்
கற்பத்திலிருந்து விடுதலை பெட்கிருண்ட தங்கள், கிருவடிக்களை
அடைந்த அடியேன் கைவிடக்கூடாது என்று துதிக்கிறேன்.
குறாச்யநாகந ஸதிப்பவிதபாயே சமுநாஎஸ்மாமவ விசவபாவன
புருடதாதே மலிமாணுபவமுகுதம் மயசகம்பினத் பரிபாணுமிய
அபாரதமு லன்னியுமன்னிஞ்சி ஆதரிப்புமய்ய சேஜேவின. (அப)
அனுபல்லவி.

க்குபசேசின மனவயாளகிஞ்சி கடகண்டலஜ-குட ஸமயமிதே (அப)
வேசகன்னுரோவு மலிநின்னெத்தோ லோண்டிசுப்ரீ
வெகடேசவரா ஜாகுசோகினவேதகாளகனே
ஜாவிஜெத்திநி னு ஜெசத்திதானுதா (அப)

(இ-ஊ) ஐயனே, கின்-செய்து குற்றத்தை னெல்லாவற்றையும்
மன்னித்து ஆதரிக்கவேணும், கிருபாசெய்து, என்முணைகடேட்டு,
தங்கள் கடைக்கண்ணுல பூர்ப்புத்தகு விதவேசமய்யுலஹே வெ
கடேசர்! சுகிரம் என்னை காந்தவேணுதான் மதுதனை ஸ்வவன
யோ வேண்டுகொண்டிருக்கிறேன், தாவிக்கவேண்டாம், வேதனை
பொருக்க முடிபாயல் நகைகண்டிப்பட்டு உய்யியல் காள்வருத்தம்
கொண்டேனே, ஆகையால் என அபாரதத்தை மன்னிக்கவேண்டு

மென்ற அப்பிரமணியய்யாவாமன் சீர்தரணையப்போல், கதரினார்

அப்போ பவான் அர்வணரிடம் பாவத்த பெருமையை சொல்லு
கொண்டபடியே சிவனின் மனது சிவனின் மனது (1)

31. தன்யாஸி-குபகம்.

நாகு செலும்மொருவாநா மமகா, தாலமது, வரலு (நா)

(1) மகா வெநா ஜநிந வராத் துவெநா வெட்ட -
மொலு வெடமது மெயெலுமிதி - (நா)

(2) தநாவா சநவா தநயால ஜடாஅஜ தாலிவி -
வகலுதிமநா விவிநந வகலுதிமநா விவிநந (நா)

(3) தநெமாதி பநுஜெநெ வொருமதி வானி-விவாவ -
நெயிவானி செநநா மாதி-வகலுதிமநா விவிநந (நா)

சாகுமேலுசேரு அபகுதலருவாடு

1. பத்தெடுத்தஜகை பாததரு வெதவெண்ட
சேவெத்தருவி சேடேபக்கினி

2. தநவமணவதயல ஜட்டாலஜதல்விடிசி -
சைவதலனு விடிசினபத்தலருவாடு

3. தந்தேசாதி யுய்வமெநே வெருகி
வானி விடுவா செட்டவானி சைவனு சானி பத்தலருவாடு

(இ-ள்) ஒ தர்வாஸா! எனி பத்தாளன்னைக்கு மேல்பட்டவர்
கள், பத்தாளன்காக இந்த பாம்பதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1. புதி
தாயினற கணினிடம் அதன் தாயான பகவிற்கு பிரியமிருப்பத
போல என் பத்தாளருக்கு நான் எப்போதும் வசப்பட்டவன். ஆவா
கோக்கத்தக்கினங்கிதானிருப்பேன், ஏனென்றால், 2. பத்தாள
தன் தேஹம், மனன், மக்கள், சுற்றத்தார், சம்பந்தார் இவர்களில்
இசைசைய ஒழித்து, என்னையே எப்போதும் நினைக்கும் தர்வாஸல்
லவா, 3. தவிர, அந்த பத்தாளன் என்னையிட்டு வேடுருன்கறையும்
என்னைக்கும் நினைக்காதவான், நானெம்படி தியானனை செய்கிறே
னென்று சொல்லி, மதுபடியும்-பாகவதான் மலமிமையை சொல்லு
கிறேன்.

(சூரி) (32) ஹமவத சொக்ய...

(1) ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்
சீஹ்யந்தெ நஹாநகி நாமஹெகலொ சீஹாமலி
ஸாதவோஹருயம்மஹயம் ஸ தானம் ஹருதயம்ஹயஹம்

(2) மதனயம் தேஹ்யம் சீஹ்யம் தேஹ்யம் சீஹ்யம்

இ. சாதகன் ஹிருதயம் எனனிடமும், என ஹிருதயம்
அவாநிடமும் இருக்கும், அவர்ள் எனனைவிட்டுக்கொண்டிருப்பீர்.

(2) ஸயதாஹ்யூ தூ ஹிவாரஸெயதஸ்யா துஹெஹவாநு
ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்

(3) அநோஹ்யாத்மா பிரசாஸ்தேயதஸ்தம்யா ஹவபவாந்
ஸாதஹ்யூ ஹிவாரஸெயதஸ்யா துஹெஹவாநு

இ. ஆகையால் யாவர்கூறித்து ஹிம்சை செய்ய நினைத்த
போ, அந்த அம்பரீஷுனிடம் போகலாம், சாதகர்களுக்கு செய்யும்
தீங்கு தனக்கே வந்துவிடும்.

(3) தவொலிஷூ ஹிவாரஸெயதஸ்யா துஹெஹவாநு
ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்

தபோ வித்யாச விப்ராணாம் சிசேயஸகரோஹே
ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்

இ. தபம், வித்தை இரண்டும் பிராமணர்களுக்கு மோகூ ஸாத
கர்களாகும், அதகளை தஷ்டர்களுக்கு கஷ்டத்தைக்கு காண்க
ளாகும்.

(4) ஸ்யஹம்ஸம் மஹ்யந்தெ நாமஹெகலொ சீஹாமலி
ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்

ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்
ஸாயவொஹுடியம் சீஹ்யம் ஸாயபுநாம் ஹுடியம்ஹுஹம்

இ. த பிராமண! அந்த அம்பரீஷுனிடம் போம், உங்களுக்கு
மழுண்டாகூர், அந்த சாஜுனிடம் சென்ற செய்த பிசகை மன்னிடுக

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டால் இத்தகையவர்களைக் கண்ட உம்மை விட்டு விடுகிறீமென்று பகவான் சொல்ல, தூர்வாணர் பகவானிடம் ஒரு ஸக்தேஹம் கேட்டார்.

(சூ. 12)

சூ. 12 குறிப்பு.

(1) தூர்வாணர், பகவான் வந்ததையைக் கேட்டு ஒரு ஸக்தேஹம் தெரிந்துகொள்ள, ஒரு சேழ்வை பகவானிடம் சேழ்க்கிறார். ஓ பிரபோ! முக்தி காணவிரும்புமித்த யூத்தகை தங்கள் சக்திரம் பஸமரு செய்வதுடன் நான் என்தபஸஸை சிலவழித்து அந்த சக்திரம் ஒளி அழிந்துபோகும்படி செய்தேன், அது பஸிக்ககிலலையே இனி என்தபஸஸுக்கு சக்தியில்லாமல் போய்விடுமோ எனனமோ தெரியவில்லையே என்று கேட்டார். அதற்கு பகவான் ஓ தூர்வாணரே, நீ தபஸஸை அழித்து கொடுத்த சாபம் வீணாக போகவில்லை, நானும் எனனைச் சேர்ந்தவர்களும் வைதக்திராள், இந்த சாபத்தை வேண்டியபோது உபயோகப்படுத்திகொள்வோம். அடுத்த இருவருவதாரத்தில பாரத யுத்தத்தில் ஜயதாவதத்திற்காக இந்த சக்திரம் ஒளி யந்து, நீருண்ட மேகம்போல கருத்து, சூரியன் மணக்கவேண்டிய காலத்தில் உம்முடைய சாபத்தை உபயோகித்துகொள்ள போகிறேன். ஓ தூர்வாணரே என பத்தன் அம்பர்ஷன் பாரணை செய்யாமல் உபவாசமிருக்கிறான், நீ சக்திரம் அங்கே போமென்று அனுப்பினாய்.

33 கந்தபத்தியம்.

ஐநாநாயாமி வடிக்கெயிநததொலநி... குருபி...
விநாஊரொ நவ... விலுபடி...
வநஜெவாஊ கொரி விநயசுகொலநி...
அளிவிதியமென கீதருடி ஜநாதனிவத்திகே தீசதோடன்
வினாதுவோ நகசசிபுபத வனஜம்புவனேரி விசயமுதோடன்

இன். பகவானுகறத்ததை கேட்டு தூர்வாணர் வாழின முகத்தோடு அம்பர்ஷனருகில்வந்து அவனடிபணிகந்து, வணக்கத்துடன் இராஜன் துதிக்கிறார்.

என எந்த ஆயுதம்மீண்டும் கொல்லும் சந்தியும்ளவுசே, யிவ்வாற்தி
யுள்ளவசே, இவ் பார்வான் என்னை இவ்வாறென்றோர், அவ
ருக்கு சேஷமமுண்டாவேன்மீம், உமது ஜீவாவைய அடக்கி
கொண்டு இருப்பிடம் செல்லவேண்டும் என்று அறாந்திரத்தார்,
உடன் என்ன நடந்தென்றால்:—

36 வீடுதம்.

இவ்விற யிவ்வாறென்ற சிந்திதா பதியின் யாழி
யெவ்விய வெளிகுறையே யேவே யிருந்தவிடம்,
பவ்விய குணமரிசுறந்த பூண்ட வாவகமுதன்
ஹவ சிய சாலைபிளவேந்தன் அறுதகைய யன்னமிட்டாரே

(37) ஸாதி - கமாஸ் - சூதி

ஹதிவ சிவாஜிஷி ஹாவவவெதிந
வொவ்வாரம் வெவ்வியகா
வெவ்வியகா சூதி வாரணாஜிகொராச
வ்வாவதிவ்வாழி யூகாரி
பூபிசாமணி வதாபஸமேகம்
ஸோபசாரம் போஜிதவா
பேஷிதவாமுநிம் பாணு மகசோத
பதமாபதிம ஹிகுதிதயாநவா

(இ-எ) இவ் அம்பரீஷனது வானநாடுபசாயுதவட்டிபே
ஜனஞ செய்வதவந்த அறுபிசிடடு ஸகந்தபதியை தன் ஹிந
தயத்தில தயானஞ்செய்தகொண்டே தான் பாணுசெய்வார் இ
வ்விறம் பகி செய்வதவந்த அம்பரீஷ ஹாரிஜன் கடைசியின் என
செய்தகொன்றால்,

(38) வெவ்வியகா

ஹாவ்வாரிஷ ஹி நவெவ்வா நூஜி
வொவ்வா ஸீவெவ்வா விவ்வாஜிபிரா
வநம் விவ்வொதூதி வவ்வாஜெவெ
ஜெவ்வாஜெவ்வா துணவ்வாஹி

